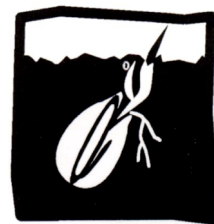

3. Pôstna nedel'a B

**Čo je u Boha hlúpe, je múdrejšie ako ľudia,
a čo je u Boha slabé, je mocnejšie ako ľudia.
(1 Kor 1,25)**

Prvé čítanie

Kniha Exodus 20,1-3.7-8.12-17

Boh povedal všetky tieto slová: "Ja Som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa. Nevyslovíš meno Pána, svojho Boha, nadarmo. Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto by jeho meno zneuctil. Pamätaj na sobotný deň a zasväť ho. Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil v krajine, ktorú ti dáva Pán, tvoj Boh. Nezabiješ. Nescudzoložíš. Nepokradneš. Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu. Nepožiadáš dom svojho blížneho. Nepožiadáš manželku svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, ani vola, ani osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu."

Druhé čítanie

1. list Korintánom 1,22-25

Bratia a sestry, Židia žiadajú znamenia, Gréci hľadajú múdrosť; ale my ohlasujeme ukrižovaného Krista: Židom pohoršenie a pohanom bláznovstvo. Ale povolaným, tak Židom, ako Grékom, hlásame Krista – Božiu moc a Božiu múdrosť. Lebo čo je u Boha hlúpe, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je mocnejšie ako ľudia.

Evanjelium

Ján 2,13-25

Blížila sa židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytky, oviec a holubov a peňazomencov sedieť pri stoloch. Spravil si z povrázkov bič a všetkých s ovcami a volmi vyhnal z chrámu; peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal stoly a predavačom holubov povedal: "Odneste to odtiaľto, nerobte z domu môjho Otca tržnicu!" Jeho učeníci si spomenuli na slová Písma: "Stravuje ma horlivosť za tvoj dom." Na to mu Židia povedali: "Akým znamením nám dokážeš, že môžeš toto robiť?"

Ježiš im povedal: "Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím."

Židia povedali: "Štyridsaťšesť rokov stavali tento chrám a ty ho chceš postaviť za tri dni?"

On však hovoril o chráme svojho tela.

Keď potom vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že o tom hovoril; a uverili Písmu i slovu, ktoré Ježiš povedal.

Keď bol cez veľkonočné sviatky v Jeruzaleme, mnohí videli znamenia, ktoré robil, a uverili v jeho Meno. Ale Ježiš sa na nich nespoľahol, lebo poznal všetkých a nepotreboval, aby mu niekto o človekovi niečo dosvedčil. Sám totiž vedel, čo je v človeku.

Na zamyslenie

Pokoj, poriadok a byť nerušeným sú ľudské dlhoveké potreby. Pri usilovaní sa o ich naplnenie hrozí však aj nebezpečenstvo prekročiť cieľ. Kvôli pokoju a spokojnosti máme sklon k tomu, že sa vzdávame pružnosti a hľadania nového prispôsobenia sa zmeneným životným okolnostiam ("Vždy to tak bolo..."). S týmto fenoménom sa môžeme stretnúť vo všetkých rovinách ľudského života, t.j. aj v náboženstve. Dnešné evanjelium dokazuje, ako prudko Ježiš reagoval na rituály starej tradície.

Ako každé náboženstvo aj židovstvo bolo v nebezpečenstve stratiť prepojenosť a jednotu s každodenným životom. Na to upozornil Ježiš veľmi neobyčajným spôsobom. Obetné zvieratá, ktoré sa kupovali, nepochádzali už z vlastného majetku, neboli už súčasťou každodenného života jednotlivca. Peniaze pre chrámovú daň nesmeli mať cisárov obraz, aby človek nebol obvinený z modlárstva. Preto museli byť v chráme okrem predavačov zvierat aj peňazomenci. Vďaka ich pohotovej činnosti sa viera ocitla v nebezpečenstve. Všetko sa stalo len formálnou snahou splniť si povinnosť. Bolo to pokrytectvo, ktoré s náboženským životom nemalo už nič spoločné.

Ľudia sa aj dnes veľmi kriticky pýtajú na pozadie tvrdých článkov viery, zákonov a náboženských povinností a hľadajú možnosť spojenia viery a života.

Skutočná viera vychádza z vnútra a nepotrebuje vonkajšie potvrdenie, ("Aké znamenie nám ukážeš..." Jn 2,18) Ježišov dôkaz je možno však vidieť v úplne inej rovine ako je viditeľný, fyzický dôkaz moci ("Zborte tento chrám..." Jn 2,19). Pravá rovina viery je spomínaná v druhom čítaní: je to zdanlivo slabé a zdanlivo bláznivé. Je to to, čo sa odohráva na druhej strane viditeľných znamení a ľudskej "múdrosti". To, čo sa javí z čisto ľudského hľadiska ako hlúpe a nepríjemné, to však tvorí podstatu našej viery: skutočné vstúpenie Boha do ľudských dejín a to v osobe Ježiša Krista, ktoré pokračuje až k nepochopiteľnému bláznovstvu kríža a to všetko len z lásky k človeku a z hlbokej túžby byť s ním.

S touto túžbou Boha po človeku sa stretávame už v celom Starom zákone. Na začiatku stojí tzv. "Desať prikázaní", nie je to kladenie príkazov nedostupného Boha, ktorý by chcel zotročiť svojich poddaných, ale naopak je to Boží spásonosný plán ("Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva." Ex 20,1). Až oslobodenie z väzenia a stáleho otroctva je základom nám známych pravidiel pre život. Tu nejde o príkazy ("ty máš" vo význame "ty musíš"), ale o logické závery, ktoré vychádzajú zo živej skúsenosti a zo živého vzťahu s Bohom. Keďže ťa Boh krok po kroku vyvádza z tvojho vlastného domu otroctva v Egypte, pretože ty vieš, že Bohu ide o tvoju spásu a o každého človeka, tak potom "ty máš" – vo význame "ty budeš" robiť, plniť toto alebo ono alebo to opustiť.

Boží spásonosný plán a jeho účinok v živote je základom skúšky nášho všedného života v spojení viery a života. Tvorí naša viera živý vzťah s Bohom? Charakterizuje náš život vo všetkých malých každodenných krokoch oslobodzujúcu skúsenosť so živým Bohom, ktorý nás miluje? Toto sú možno dôležité otázky pre ďalší kus cesty k Veľkej noci.

3. Pôstna nedel'a B

**Čo je u Boha hlúpe, je múdrejšie ako ľudia,
a čo je u Boha slabé, je mocnejšie ako ľudia.
(1 Kor 1,25)**

Prvé čítanie

Knih Exodus 20,1-17

Boh povedal všetky tieto slová: "Ja Som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva.

Nebudeš mať iných bohov okrem mňa.

Neurobíš si modlu ani nijakú podobu toho, čo je hore na nebi, dole na zemi alebo vo vodách pod zemou.

Nebudeš sa im klaňať, ani ich uctievať.

Ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh; u tých, čo ma nenávidia, trestám neprávosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia, ale tým, čo ma milujú a zachovávajú moje prikázania, preukazujem priazeň až do tisícého pokolenia.

Nevyslovíš meno Pána, svojho Boha, nadarmo. Lebo Pán nenechá bez trestu toho, kto by jeho meno zneuctil.

Pamätaj na sobotný deň a zasväť ho. Šesť dní sa budeš namáhať a robiť každú svoju prácu, ale siedmy deň je sobota Pána, tvojho Boha. V tento deň nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka, ani tvoj dobytok, ani cudzinec, čo býva v tvojom meste! Lebo za šesť dní Pán utvoril nebo i zem, more a všetko, čo je v nich, a na siedmy deň odpočíval. Preto Pán požehnal sobotu a vyhlásil ju za svätú.

Cti svojho otca a svoju matku, aby si dlho žil v krajine, ktorú ti dáva Pán, tvoj Boh.

Nezabiješ. Nescudzoložíš. Nepokradneš.

Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu.

Nepožiadáš dom svojho blížneho.

Nepožiadáš manželku svojho blížneho, ani jeho sluhu, ani jeho slúžku, ani vola, ani osla, ani nič, čo patrí tvojmu blížnemu."

Druhé čítanie

1. list Korint'anom 1,22-25

Bratia a sestry, Židia žiadajú znamenia, Gréci hľadajú múdrosť; ale my ohlasujeme ukrižovaného Krista: Židom pohoršenie a pohanom bláznovstvo. Ale povolaným, tak Židom, ako Grékom, hlásame Krista – Božiu moc a Božiu múdrosť.

Lebo čo je u Boha hlúpe, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je mocnejšie ako ľudia.

Evanjelium

Ján 2,13-25

Blížila sa židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema. V chráme našiel predavačov dobytka, oviec a holubov a peňazomencov sedieť pri stoloch. Spravil si z povrázok bič a všetkých s ovcami a volmi vyhnal z chrámu; peňazomencom rozhádzal peniaze a poprevracal

stoly a predavačom holubov povedal: "Odneste to odtiaľto, nerobte z domu môjho Otca tržnicu!"

Jeho učeníci si spomenuli na slová Písma: "Stravuje ma horlivosť za tvoj dom."

Na to mu Židia povedali: "Akým znamením nám dokážeš, že môžeš toto robiť?"

Ježiš im povedal: "Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím."

Židia povedali: "Štyridsaťšesť rokov stavali tento chrám a ty ho chceš postaviť za tri dni?"

On však hovoril o chráme svojho tela.

Keď potom vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že o tom hovoril; a uverili Písmu i slovu, ktoré Ježiš povedal.

Keď bol cez veľkonočné sviatky v Jeruzaleme, mnohí videli znamenia, ktoré robil, a uverili v jeho Meno. Ale Ježiš sa na nich nespoľahol, lebo poznal všetkých a nepotreboval, aby mu niekto o človekovi niečo dosvedčil. Sám totiž vedel, čo je v človeku.

Na zamyslenie

Pokoj, poriadok a byť nerušeným sú ľudské dlhoveké potreby. Pri usilovaní sa o ich naplnenie hrozí však aj nebezpečenstvo prekročiť cieľ. Kvôli pokoji a spokojnosti máme sklon k tomu, že sa vzdávame pružnosti a hľadania nového prispôsobenia sa zmeneným životným okolnostiam ("Vždy to tak bolo..."). S týmto fenoménom sa môžeme stretnúť vo všetkých rovinách ľudského života, t.j. aj v náboženstve. Dnešné evanjelium dokazuje, ako prudko Ježiš reagoval na rituály starej tradície.

Ako každé náboženstvo aj židovstvo bolo v nebezpečenstve stratiť prepojenosť a jednotu s každodenným životom. Na to upozornil Ježiš veľmi neobyčajným spôsobom. Obetné zvieratá, ktoré sa kupovali, nepochádzali už z vlastného majetku, neboli už súčasťou každodenného života jednotlivca. Peniaze pre chrámovú daň nesmeli mať cisárov obraz, aby človek nebol obvinený z modlárstva. Preto museli byť v chráme okrem predavačov zvierat aj peňazomenci. Vďaka ich pohotovej činnosti sa viera ocitla v nebezpečenstve. Všetko sa stalo len formálnou snahou splniť si povinnosť. Bolo to pokrytectvo, ktoré s náboženským životom nemalo už nič spoločné.

Ľudia sa aj dnes veľmi kriticky pýtajú na pozadie tvrdých článkov viery, zákonov a náboženských povinností a hľadajú možnosť spojenia viery a života.

Skutočná viera vychádza z vnútra a nepotrebuje vonkajšie potvrdenie, ("Aké znamenie nám ukážeš..." Jn 2,18) Ježišov dôkaz je možno však vidieť v úplne inej rovine ako je viditeľný, fyzický dôkaz moci ("Zborte tento chrám..." Jn 2,19). Pravá rovina viery je spomínaná v druhom čítaní: je to zdanlivo slabé a zdanlivo bláznivé. Je to to, čo sa odohráva na druhej strane viditeľných znamení a ľudskej "múdrosti". To, čo sa javí z čisto ľudského hľadiska ako hlúpe a nepríjemné, to však tvorí podstatu našej viery: skutočné vstúpenie Boha do ľudských dejín a to v osobe Ježiša Krista, ktoré pokračuje až k nepochopiteľnému bláznovstvu kríža a to všetko len z lásky k človeku a z hlbokej túžby byť s ním.

S touto túžbou Boha po človeku sa stretávame už v celom Starom zákone. Na začiatku stojí tzv. "Desať prikázaní", nie je to kladenie príkazov nedostupného Boha, ktorý by chcel zotročiť svojich poddaných, ale naopak je to Boží spásonosný plán ("Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva." Ex 20,1). Až oslobodenie z väzenia a stáleho otroctva je základom nám známych pravidiel pre život. Tu nejde o príkazy ("ty máš" vo význame "ty musíš"), ale o logické závery, ktoré vychádzajú zo živej skúsenosti a zo živého vzťahu s Bohom. Keďže ťa Boh krok po kroku vyvádza z tvojho vlastného domu otroctva v Egypte, pretože ty vieš, že Bohu ide o tvoju spásu a o každého človeka, tak potom "ty máš" – vo význame "ty budeš" robiť, plniť toto alebo ono alebo to opustiť.

Boží spásonosný plán a jeho účinok v živote je základom skúšky nášho všedného života v spojení viery a života. Tvorí naša viera živý vzťah s Bohom? Charakterizuje náš život vo všetkých malých každodenných krokoch oslobodzujúcu skúsenosť so živým Bohom, ktorý nás miluje? Toto sú možno dôležité otázky pre ďalší kus cesty k Veľkej noci.